

[Collet]

menhæng på grund af den biologisk betingede lave omsætningshastighed.

Samtidig vil jeg sige, at jeg synes, at selve loven ser ud til at kunne gennemføres i en administrativt enkel form, og det glæder vi os da over.

Baggrunden for lovforslag nr. L 74 er manglende udnyttelse af rammerne i den tidligere lov, idet både halvdelen af garantirammen og halvdelen af rentelettellesbeløbet er forblevet udbetalt. Der sker så det i dette lovforslag, at kriterierne ændres, for at man kan nå formålet med loven. Jeg skal ikke gå i detaljer med de mange tekniske spørgsmål.

I modsætning til hr. Bjørn Westh skal jeg i særlig grad glæde mig over den bestemmelse, som er kommet ind vedrørende kreditorers mulighed for at få henstand med momsen, indtil det konstateres, om en gældssanering kan gennemføres eller ej. Der sker meget tit det i disse gældssaneringsbetalingsstandsning- og andre situationer, at mange af leverandørerne må punge ud med momsen til toldvæsenet uden at have fået den fra den betalingsstandsningssramte landmand, og som følge deraf kan de blive bragt i en vanskelig situation. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er den, at selve leverandøren vil være mindre tilbøjelig til at tage den tid, det tager at få en gældssanering i orden. Jo før konkursen bliver etableret og hans tab bliver konstateret, jo før vil han have mulighed for at få den af ham til toldvæsenet indbetalte moms retur. Derfor vil jeg gerne på vores partis vegne sige, at vi i særlig grad glæder os over denne ordning, som samtidig har den udmærkede egenskab, at man kommer dominoeffekten til livs, altså at den ene konkurs forvolder den anden konkurs. Det betragter vi som en meget fortrinlig ting ved denne særlige bestemmelse.

Med disse få bemærkninger vil jeg på mit partis vegne love en hurtig udvalgsbehandling.

Øllgaard (V):

Venstre kan tilslutte sig de to lovforslag, vi behandler her. Jeg vil ikke gå nævneværdigt ind i det tekniske i lovforslagene. Det kan vi gøre i udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne komme med nogle generelle betragtninger om den situation og den sammenhæng, hvori forslagene skal ses.

Forslagene vil jo tjene til, at henholdsvis rentetilskudsloven og gældssaneringsloven kommer til at virke betydelig mere i overensstemmelse med vore hensigter med disse love, end tilfældet var under den forrige regering.

I venstre har vi fra første færd sagt, at den tidligere regerings sigte med og administration af disse love var for snæver. Det har for længst i praksis vist sig, at vi havde ret, og derfor foreslås rammerne nu udvidet betydeligt. Vi har endvidere fra første færd understreget, at foranstaltninger som disse gældssanerings- og rentetilskudsordninger aldrig i sig selv kunne rette økonomien i landbrugs- erhvervet op.

Vi har konstant søgt at understrege, at hårdt tiltrængte forbedringer af erhvervsvilkårene for bredden i dansk landbrug kun kan skabes over en ny økonomisk politik, som bremser og sænker erhvervets omkostninger, især renteomkostninger. Vi har sagt det så tit, og det er blevet mere og mere rigtigt for hver gang.

Vi har også sagt og understreget, at samtidig med denne omkostningsbremsende politik er det nødvendigt med nogle forbedrede betingelser for opbygning af egenkapital i landbruget. I den forbindelse er vort gamle ønske om en eller anden form for en konjunkturudligningsordning meget aktuel.

Den nye regering er nu godt i gang med denne nye konkurrenceevneforbedrende politik, og lovforslag nr. L 73 og L 74 skal naturligvis ses i sammenhæng med erhvervenes konkurrenceevneforbedring, som lykkeligtvis er sat i gang.

Det er venstres vurdering, at konkurrenceevneforbedringen og de her foreslåede forbedringer og rammeudfyldninger af kriseordninger tilsammen vil bidrage betydeligt til, at dansk landbrug efterhånden igen kan komme ind i en god udvikling. Men nøgternt betragtet må vi konstatere, at der er langt igen, før erhvervet på ny er i fornuftig balance.

Denne triste kendsgerning kan aflæses af masser af tal, bl. a. af jordbrugsøkonomisk instituts tal for gennemsnitsindtjeningen i landbrugsbedrifter, som de er lagt frem til illustration senest i jordbrugsøkonomisk instituts beretning om landbrugets økonomi efteråret 1982. Af den fremgår jo, at nettoindtjeningen pr. bedrift – og det vil sige aflønningen af brugerfamiliens arbejde og ka-